

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΛΙΓΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΪΟΣ 1977

ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 16 (52). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΜΑΝΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΑ

Ο Μάιος έχει καθιερωθή σαν μήνας γιορτής της Μάνας. Σ' όλο τον κόσμο, μικροί και μεγάλοι αφιερώνουν την καθιερωμένη μέρα, για να τιμήσουν την θρυσομόνα αυτή της ζωής, με κάποια υλική ή πνευματική προσφορά στην μάνα. Και μόνο η Βορειοηπειρώτισσα μάνα είναι άποστημένη απ' αυτή την προσφορά ανθρώπινης. Κάτω από τις διαμορφωμένες στον τόπο αυτό συνθήκες, η Βορειοηπειρώτισσα μάνα είναι υποχρεωμένη να θρίσκει από ξενωμένη από την ανατροφή και την φροντίδα για την προκοπή και την αποκατάσταση των παιδιών της, όπως υποχρεούσαν το ενδιαφέρον αυτό το μητρικό φίλτρο και η μητρική στοργή.

Η Βορειοηπειρώτισσα μάνα, φορέας των Έλληνοχριστιανικών παραδόσεων, ζει το δράμα να μη μπορεί να μεταλαμπαδέσει στα παιδιά της αυτές τις παραδόσεις και να τα βλέπει να υποκύπτουν στις παρεκκλίσεις που τους επιβάλλουν οι κρατούντες, σε ό,τι αφορά τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, τα φρονήματα και την κοινωνική συμπεριφορά. Όποιαδήποτε προσπάθεια διατηρήσεως της προσωπικότητάς τους σαν έθνικης μονάδας, ακόμη και σαν ανθρωπίνων μονάδων, σκληρές τιμωρίες, με δυσμενείς επιπτώσεις στην καρδιά

της Βορειοηπειρώτισσας μάνας. Έξ' άλλου, όσα από τα Βορειοηπειρωτόπουλα κατώρθωσαν να ξεφύγουν και να αναζητήσουν την ελευθερία στην ελεύθερη Ελλάδα ή σε άλλες ελεύθερες χώρες, έπότησαν, αθέλητά τους, τόσες και τόσες Βορειοηπειρώτισσες μανάδες με το φαρμάκι του ζωντανού χωρισμού, που όπως λέει το λαϊκό τραγούδι, «παρηγοριά δεν έχει».

Αντιστοιχία, για όλους αυτούς τους ξενητεμένους Βορειοηπειρωτές, η πίκρα του χωρισμού για όλα τα αγαπημένα πρόσωπα που άφησαν στην πατρίδα, τους συντροφεύει σε όλη τη ζωή τους, όσο δεν μπορούν να ξεναϊδούν τους δικούς τους και πολλές φορές ούτε ένα γράμμα ν' ανταλλάξουν μαζί τους. Η πίκρα αυτή είναι μεγαλύτερη για τη μάνα και συνειδητοποιείται περισσότερο στην καθιερωμένη γιορτή της μάνας. Αυτή τη μέρα, που όλα τα παιδιά του κόσμου προσφέρουν στις μανάδες τους ένα συμβολικό δώρο, ένα λουλούδι, σαν δείγμα ευγνωμοσύνης γι' αυτήν που τους έδωσε την ζωή, οι ξενητεμένοι Βορειοηπειρωτές δεν μπορούν να κάνουν κάτι τέτοιο για τη δική τους μάνα. Σ' όλα αυτά τα χρόνια του ξενιτεμού τους, δεν μπόρεσαν να στείλουν στην μάνα τους κάτι από τα τόσα που έχει ανάγκη, ούτε καν ένα μήνυμα. Δεν μπόρεσαν να στείλουν ένα φάρμακο για να ά-

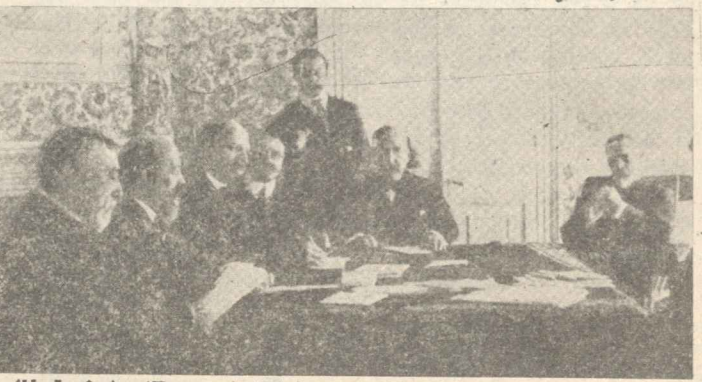
νακουφίσουν τον πόνο της στις αρρώστιες, γιατί οι κρατούντες τους τα επιστρέφουν σαν απαράδεκτα. Οι ξενητεμένοι Βορειοηπειρωτές ούτε μια φορά τον χρόνο, την μέρα της γιορτής της μάνας, δεν μπορούν να προσκυνήσουν τους τάφους τώσαν μανάδων της Βορείου Ηπείρου, να κάνουν ένα τρισάγιο, ν' αποθέσουν ένα λουλούδι, να τους ραντίσουν με ένα πολυήμιαντο δάκρυ. Ντρέπονται γι' αυτό, αγανακτούν, διαμαρτύρονται. Άλλά η φωνή τους πνίγεται στους θορύβους του συμβιβασμού και της σκοπιμότητας της άλλοπρόσκλησης σύγχρονης κοινωνίας.

Κι όμως, υπάρχουν τόσα διεθνή συλλογικά όργανα, που υποτίθεται ότι συστήθηκαν για να κατοχυρώσουν τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είναι το δικαίωμα της ελευθεροεπικοινωνίας. Αναρωτιέται κανένας τί κάνει, στην προκειμένη περίπτωση, η περίφημη Έπιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κάτω από την αλγίδα του Όργανισμού Ηνωμένων Έθνών ή το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών. Κατήντησε ο άνθρωπος να ζηλεύει τα ζώα, που η κατοχύρωσι των δικαιωμάτων τους για ζωή είναι πιο αποτελεσματική, με την φροντίδα των διαφόρων Έπιτροπών προστασίας των ζώων. Ντροπή!

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Πρωτόκολλο της Κερκύρας

Όροσημο στην ιστορία της Ελληνικής Βορείου Ηπείρου αποτελεί ο αυτόνομιστικός αγώνας του 1914. Ο αγώνας εκείνος, με τον όποιον οι Βορειοηπειρωτές διατράνωσαν τα ελληνικά έθνηκα τους αισθήματα και διεκήρυξαν την αντίθεσή τους να υποταχθούν στα ανήθικα διεθνή παζαρέματα και να δεχθούν άδισμαρτύρητα την υπαγωγή της ιδιαίτερης πατρίδας τους, στο Άλβανικό Κράτος. Σ' ένα κράτος ξένο προς την έθνικη ιστορία τους και τις έθνικες παραδόσεις τους. Επιστέγασμα του αγώνα εκείνου και μερική δικαί-

Η Διεθνής Έπιτροπή Έλέγχου της Άλβανίας και οι Άντιπρόσωποι της Ηπείρου κατά τις διαπραγματεύσεις του Πρωτοκόλλου της Κερκύρας.

ωσί του, αποτελεί το Πρωτόκολλο της Κερκύρας, που υπογράφηκε μεταξύ της Διεθνούς Έπιτροπής Έλέγχου της Άλβανίας και της Αυτόνομου Κυβερνήσεως Ηπείρου, τον Μάιο του 1914.

Το Πρωτόκολλο αυτό ένεκριναν οι κυβερνήσεις Γερμανίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσίας, Ιταλίας και της τότε Αυστροουγγαρίας, ανεγνώρισε δέ, χωρίς όρους, και η Άλβανία.

Όπως είναι γνωστό, το Πρωτόκολλο της Κερκύρας, αποτελεί μόνον μερική δικαίωσι του Βορειοηπειρωτικού αγώνα του 1914. Έν πάση περιπτώσει, αναγνωρίζεται, με αυτό, η Ελληνική Έθνικότητα του Βορειοηπειρωτικού πληθυσμού και τα δικαιώματά του να διατηρή στην διαβίωσή του τα ελληνικά πολιτιστικά στοιχεία.

Δυστυχώς, τα δικαιώματα αυτά καταπατήθηκαν βάναυσα και επιδιώκεται ή άλλοίωσι του έθνικου χαρακτήρα του πληθυσμού της μαρτυρικής αυτής περιοχής. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που συνεχίζεται ο αγώνας των Βορειοηπειρωτών και θα συνεχίζεται έως ότου αποκατασταθούν αυτοί στα ίερά τους δικαιώματά, τόσο στα έθνικα, όσο και στα στοιχειώδη ανθρώπινα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Υπογράφησαν από τον υπουργό Εμπορίου κ. Ι. Βασιλειάδη και τον Άλβανό συνάδελφό του κ. Νελβίν Χότζα, το Πρωτόκολλο Εμπορικών Ανταλλαγών για το 1977, η συμφωνία εμπορολογίας και η υγειονομική συμφωνία.

Το πρωτόκολλο εμπορικών ανταλλαγών προβλέπεται, για το τρέχον έτος να φθάσει τα 21 εκατομμύρια δολάρια και από τις δύο πλευρές.

Από την Ελλάδα θα εξαχθούν κυρίως δομικά, σκληρόσιτα, μεταλλουργικά προϊόντα, προϊόντα σχευοποιίας, χημικά και φαρμακευτικά προϊόντα κλπ., παράλληλα, θα εισαχθούν από την Άλβανία α-σφάλτος, ηλεκτρική ενέργεια,

άνθρακική σόδα, δέρματα, χημικά κλπ.

Η φυτοπαθολογική συμφωνία σκοπεύει την παρεμπόδιση της εξαπλώσεως ασθενειών στη φυσική διάσπηση και στις καλλιέργειες, την οργανώση ειδικών ασκήσεων και επισημοτικών συνεδρίων και την ανταλλαγή επιστημονικής πληροφορίας και δημοσιευμάτων σχετικά με την φυτοπροστασία.

Η Υγειονομική συμφωνία αφορά στην προστασία του πληθυσμού των δύο χωρών και αποσκοπεί στη στενότερη συνεργασία για την πρόληψη και την καταπολέμηση των λοιμωδών νοσημάτων και της ελονοσίας στα παραμεθόρια εδάφη.

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Ο ΤΥΡΙΣΜΟΣ

Είδα όλη τη φωτιά — εκείνη την αποφράδα Τετάρτη — είδα τον καπνό, τις φλόγες, το δαυτό που ρχόνταν σαν από πολύ μακριά από την πολιτεία. Πώς βρέθηκα πάνω σ' ένα βαπόρι που έπαιρνε επιβάτες βένο το απόγευμα της Τετάρτης, έξω από το γαλλικό προξέριο. Άκόμη δεν ξέρω. Όλοι είχαν ένα πασσαπόρτιο, ήταν ύπνοκοι Σμυρνιοί.

Και γώ με την άνεμομπουμπουλά, μικρός-μικρός, πέρασα μαζί τους από την τουρκική περιπόλο που έκαμε έλεγχο. Ούτε πασσαπόρτιο είχα, ούτε ξέ-λκος ύπνοκος ήμουνα.

Πέρασα μαζί τους και πήδηξα στη βάρκα. Κι' όταν σήκωσα το κεφάλι μου, είδα να φεύγει από κοντά μου η προκυ-μάλια. Και είπα μέσα μου, πό-τε θα σε ξαναϊδω. Πότε πάλι θα ξαναγυρίσω στα καλντερί-μα σου, πατρίδα μου.

Μά κείνη τη στιγμή δέ δοκί-μασα πολλές νοσταλγίες. Δεν είχα καιρό να σκεφθώ. Η μόνη μου άνησυχία ήταν πώς να ξε-γλυτώ από τον κατακτητή. Τον έβρα κι' από την ιστορία, και από τα παθήματά μας. Να φύ-γω τώρα μακριά του και αύ-ριο δέλω.

Κι' όταν ανέβηκα στο βαπό-ρι, είδα το σαυρό μου. Εύ-χάρη μου την τύχη μου.

Μά όταν κοίταξα προς την προκυμάλια κ' είδα κόσμο και να τρέχει από δω κι' ά-π' εκεί και άφουγκράστηκα το μουρτί, η σκέψη μου άφηκε την

καλή μου τύχη και άρχισα να άνησυχώ για την οικογένειά μου, για τους φίλους μου, για την πατρίδα μου. Και το λο-γικό μου άρχισε να σταθμίζει την κατάσταση και να μου δί-νη άνησυχίες για το αύριο. Για που πήγαινα; Πού τραβούσα; Δεν είχα μαζί μου ούτε βα-λίτσες, ούτε άλλα πράγματα. Και δεν είχε χρήματα. "Ο,τι φορούσα και τίποτε άλλο, έ-κτος από τη ζωή μου.

Το βαπόρι δέβαια μούδινε άσφάλεια. Γαλλική σημαία. Και όλοι, σχεδόν όλοι, οι έπι-βάτες του πέρασαν από έλεγχο. "Η περίπτωση δεν έπρόκει-το να 'ρθη να μάς ξετάσσει για δεύτερη φορά. Μεγαλύτεροί μου, που ξέρουν καλύτερα τα λέγανε.

Άλλά πού πηγαίναμε; "Ι-σως πίσω στην Πόλη. "Ισως σε κανένα νησί εκεί κοντά. "Ισως στον Πειραιά ή και πολύ μα-κρότερα. "Εγώ ήλπιζα να στα-ματήσει να μάς βγάλουν κάπου εκεί κοντά.

Και πέρασε το δράδυ — έ-κείνο το άδέχαπο δράδυ — με τις φωτιές όχι πολύ μακριά μας, με τις φωνές — κλαυθμοί και όδυμοι — πολύ κοντά μας, και με τις άναλαμπές που πετούσαν στα μεσουράνια τα μεγάλα καταστήματα του Φρα-γκαμοχαλά.

Φοβούμενος πώς ή φαντασία μου πήρε δράδυ, προσπαθούσα να καθουχάσω τον εαυτό μου πώς δεν ήταν τίποτε το σοβα-ρό. Αυτή την πολιτεία και τον

ΤΟΥ ΚΙΜΩΝΟΣ Α. ΔΟΥΚΑ

πληθυσμό της προστάτευαν οι μεγάλοι μας σύμμαχοι. Είχαν τόσα πολεμικά στο λιμάνι της Σμύρνης. Τι αλάνια πλάνη! Τι κακός ύπολογισμός!

Κι' ήλθε το ημερώνμα και το πρωί και το μεσημέρι. Και μείς άκόμα στο λιμάνι. Το βαπόρι δεν ξεκινούσε. Κι' ούτε δεχόν-ταν άλλους επιβάτες. Κι' έπε-νε κι' έδινε ή ύπαιμία, ο φόβος και τα ψιθυρίσματα. Καθένας έλεγε ό,τι του κατέβαινε ή με-γάλανε εκείνα που άλλοι πιο μεστωμένοι, λέγαν έμπιστευτι-κά.

Άλλά πού θα πηγαίναμε, κανένας δεν ήξερε θετικά. Κι' αυτό άρχισε να με άνησυχί σο-βαρά. "Εγώ ως τότε είχα τα-ξιδεύσει ως τα νησιά και μια φορά στην Άθήνα, όταν τε-λείωσα την Εύαγγελική Σχολή και πήγα να δώσω έξετάσεις για την πρώτη τάξη της Νομι-κής.

Επ' τέλους σάλπαξαμε και φύγαμε. Και ταξιδεύσαμε δυ-ό-πρις μέρες και νύχτες — που να κρατήσω τότε λογαριασμό — ώσπου φτάσαμε στην Μασ-σαλία, ένα μεγάλο λιμάνι, όχι τόσο όμορφο σαν το δικό μας, και μια πολιτεία πολύ διαφο-ρετική από τη Σμύρνη. Και ά-φιλόξενη.

Μάς βγάλαν με προσωρινή άδεια, ως ότου να μπαρκάρου-

με ή πίσω στη Σμύρνη, έτσι νόμιζα, ή για την Ελλάδα ή κάπου άλλο.

Και μια μέρα, έφθασα στη Νέα Υόρκη. "Ο θεός μου, Γα-βρήλος Καλδής, πούχε φύγει ά-πό τη Σμύρνη με τους πρώτους διαγμούς του '14, μου έστειλε την σχετική πρόσκληση.

Και έτσι έγινε και γώ ένας μετανάστης, προσωρινά, δέ-βαινα, έως ότου τα πράγματα θα μπιάνανε στη θέση τους και θα γυρίζα με το καλό στους δι-κούς μου, που έν τώ μεταξύ, είχαν ξεφύγει όλοι και βρίσκον-ταν στην Ελλάδα, στην και-νούργια μας πατρίδα.

*

Και τα χρόνια κυλούσαν, το ένα μετά το άλλο. Και γώ ά-πό μετανάστης έγινε Άμερικα-νός υπήκοος και τέλος ένας ά-πό τα πολλά εκατομμύρια που κάμαν την Άμερική πατρίδα τους «καί' έλογήνη».

Έμαθα να πιστεύω στο ά-μερικανικό σύνταγμα και σε δ-λα τα δικαιώματα που δίνει και εξασφαλίζει στον καθένα μας χωρίς διάκριση, όπως λέ-γει, για την καταγωγή, την θρησκεία και το φύλο. Τελευ-ταίως έχει προστεθή και το χρώμα του δέρματος.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6)

'Αποκαλύψεις του αλβανικού Τύπου

ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Πλείστοι όσοι συμπατριώτες, τόσο στην Ελλάδα όσο και στις άλλες χώρες της Δύσεως, δικαίως αγωνιούν με την σπινθηροειδή απάντηση που δίνουν τα τηλεφωνικά κέντρα της γειτονικής Αλβανίας, ότι, «ματαιώθηκε η συνδιάλεξη επειδή οι προσκληθέντες δεν προσήλθον γι' αυτήν πραγματοποιήθηκε».

Αδυνατούν να εξηγήσουν πώς οι προσφιλείς των αδελφοί, που με τόση αγωνία, λαχτάρα και σπαραγμένη καρδιά περιμένουν, ύστερα από τριάντα πέντε χρόνια και πλέον που η κακή μοίρα τους επεφύλαξε τον «ζωντανό χωρισμό».

Η ουσία του θέματος είναι εάν οι παραπονούμενοι συμπατριώτες έχουν σαφή γνώση από ποιες συνθήκες ζουν οι εγκατεστημένοι αδελφοί στο απομονωμένο, απάνθρωπο και στυγνό σοσιαλιστικό καθεστώς που τους επεδίωξε. Δεδομένου, ότι, οι ίδιοι ζουν σε πλήρη ελευθερία και γεύονται όλα τα αγαθά απεριόριστα, φρονούν ότι, και οι σκληροί αδελφοί απολαβαίνουν τα αγαθά και ελευθερίες. Τους διαφεύγει, ότι ο νέος δυνάστης χρησιμοποίησε διάφορα σατανικά μέσα και επινοήσεις για να τους κρατήσει στο σκοτάδι και απομονωμένους από κάθε επικοινωνία. Πρέπει να το συνειδητοποιήσουν, ότι, το σταλινικό καθεστώς των Τιράνων κρατεί το λαό κλειστό σε μάντρα από συμματοπλέγματα και τον έναεριο χώρο της Αλβανίας δεν μπορούν να το διασχίσουν ούτε πουλιά πε-

τούμενα, επειδή φοβάται την αστική μόλυνση.

Γνωρίζουν καλλιστα, ότι, δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο από το εξωτερικό, πολύ δε περισσότερο από τους γειτονικούς λαούς, οι οποίοι δια στόματος των Κυβερνητών τους, έχουν διατρανώσει την επιθυμία τους να αναπτύξουν και συσφίξουν τους δεσμούς φιλίας και στενής συνεργασίας μετά της Αλβανίας.

Η επικοινωνία πάσης φύσεως, αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για το καθεστώς. Από την άποψη που μας κατέχει όλους, μας θγάζει η εφημερίδα «Ζέρι i Πόπουλιτ», όργανο της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος Εργασίας της Αλβανίας, που εκδίδεται στα Τίρανα (φύλλο αριθ. 65 (8924) της 17ης Μαρτίου 1977) με άρθρο στη σελίδα 3η, που παραθέτουμε ως έχει, κατά μετάφραση:

«Από τις επιστολές στην σύνταξη.— Με τηλέφωνο, χωρίς τηλέφωνο.

Απόσπασμα επιστολής πολίτη από το Δέλβινο: Τό πρωί της 25ης Φεβρουαρίου 1977, ο διανομέας μου έφερε μια τηλεφωνική πρόσκληση υπογεγραμμένη από τον πατέρα μου, που βρίσκεται στον Αϊλόν, δια της οποίας με προσκαλούσε να συνδιαλεχθώ μαζί του ώρα 14.30 της ίδιας ημέρας. Να πω την αλήθεια, χάρηκα, γιατί είχα πολύ καιρό να επικοινωνήσω μαζί του. Από ώρα 14.00, πήρα το δρόμο για το τηλεφωνικό κέντρο της πόλης Δέλβιν, μαζί με άλλα μέλη της οικογένειας. Εφθασε η καθορισμένη ώρα και η τηλεφωνήτρια πήρε το ακουστικό και άρχισε να καλεί την Αϊλόν. Αυτή όμως δεν απαντούσε. Η τηλεφωνήτρια μας λέγει: «Σύντροφε, θα περιμένετε λιγάκι, γιατί δεν απαντά». Τό κρεμαστό όρολόγι τοίχου έδειχνε ώρα 15.00. Είπα στην τηλεφωνήτρια: «Έχετε την καλωσύνη να επαναλάβετε και μια άλλη φορά την κλήση». Επανέλαβε καλώντας συνεχώς Αϊλόν, εμπρός Αϊλόν. Σιωπή. Και πάλιν δεν απαντά η Αϊλόν.

— Περιμένετε, σύντροφε, γιατί δεν απαντά.
— Νομίζετε πως μπορεί να έχει χαλάσει η γραμμή;
— Πράγματα που συμβαίνουν.
— Τότε να περιμένουμε ακόμα.

Του συνεργάτη μας ΜΥΡΩΝΗΤΗ

Η τηλεφωνήτρια του Δέλβινου, παρακολουθούσε συγκινημένη από την αγωνία μας, για να μας βοηθήσει, άρχισε να καλεί χωρίς ανάπαυλα την Αϊλόν. Από το μέτωπό της έτρεχε ο ιδρώτας.

Η ώρα έδειχνε 15.30. Ακριβώς τότε που είχαμε απελπιστεί, αντήχησε το κουδούνι και ακούστηκε η φωνή της τηλεφωνήτριας:

— Έδώ Αϊλόν. Ορίστε, τι επιθυμείτε;

— Είμαι το Δέλβινο. Ζητώ την πραγματοποίηση της πρόσκλησής σας ώρα 14.30.

— Παρακαλώ ένα λεπτό. Έτοιμάστηκα να μπω στο θάλαμο, όμως όμως αναπάντεχα, άκουσα να απαντά: «Τ'άχτομα ατμός πρόσκλησης ώρα 14.30 πραγματοποιήθηκε».

— Πώς συμβαίνει αυτό, μωρή συντρόφισσα, έφ' όσον έχω δει τους συνέδρους;

— Τι να σου πω, μωρή αδελφή μου; Επί της προσκλησεως έχει αναγραφεί: «ή συνδιάλεξη πραγματοποιήθηκε».

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΒΑΝΟΥΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΙΣΙ (Το ανταποκριτό μας).—

Καθ' ην στιγμήν το σταλινικό καθεστώς του Ένβερ Χότζα Ισοπέδωσε τις εκκλησίες, τα τζαμιά και μοναστήρια, πιστεύον ότι δι' αυτού το πρόβλημα θα ξεριζωνόταν από τις καρδιές των υπηκόων την θρησκεία, οι Αλβανοί που ζούσαν στον ελεύθερο κόσμο, του άπαντούν με ανεγερση νέων τοιούτων στον ελεύθερο κόσμο. Τό γεγονός τούτο αποτελεί προειδοποίηση ότι κοπιάζει άδικα, παρ' όλα τα αυστηρά μέτρα που χρησιμοποιεί για το ξεριζώμα των θρησκευτικών πεποιθήσεων. Τό περιοδικό «ΚΟΝΑ Ε JONE» (Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ) που εκδίδεται στο Παρίσι, όργανο της Αλβανικής Δημοκρατικής Ένώσεως, στο τεύχος Ιανουαρίου — Μαρτίου 1977 γράφει: «Στις 6 Νοεμβρίου 1976 στο WATERBURY, CONNECTICUT Η.Π.Α., έγιναν τα εγκαίνια του ανεγερθέντος νέου αλβανικού μουσουλμανικού τεμένους, στο οποίο πήραν μέρος πλέον των 500 προσκεκλημένων, με επικεφαλής τους κληρικούς των πρώην θρησκευμάτων: Μουσουλμάνων, Ορθόδο-

ξων και Καθολικών. Η συμμετοχή των κληρικών των πρώην δογμάτων, διαμεύει τους ισχυρισμούς του καθεστώτος των Τιράνων ότι η θρησκεία στην Αλβανία διεδραμάτισε διαλυτικό ρόλο στην ζωή του έθνους και, ότι, δήθεν, ήταν σπώρας διχόνοιας μεταξύ των έτεροδόξων στοιχείων της χώρας».

Εξ άλλου, στο ίδιο περιοδικό (σελίδα 48), δημοσιεύεται νεκρολογία του αποβιώσαντος Κερίμ Παναρίτη, εκδότη του «ΝΤΙΕΛΛΙ» και συγγραφέως, στο οποίο τονίζεται: «Τελευταία επιθυμία του αποβιώσαντος Κερίμ Παναρίτη στις 2 Νοεμβρίου 1976 (καίτοι μουσουλμάνος θρησκευτικός) ήταν, όπως η θρησκευτική λειτουργία της κηδείας του γίνη από τους κληρικούς της Ορθόδοξης Αλβανικής Έπισκοπής Βασιλίας και του τεμένους του Νητρούτ. Επειδή, όμως, ο Ιμάμης Βεχμπί Ισμαήλ δεν μπόρεσε, λόγω αναληψιών υποχρεώσεων του να παρευστεί, την ιεροτελεσίαν της κηδείας έκανε ο ορθόδοξος πρωτοπρεσβύτερος πανοσιότατος Άρθουρ Ε. Λιλιές».

κατανοητά».

Έτσι, ύστερα απ' αυτά, τελειώνει την επιστολήν του έ Δελβινιώτης πολίτης, πηρε τέλος και η συνδιάλεξη με τον πατέρα μου».

Η περίπτωση του, όμως, δεν είναι η μοναδική.

Τόν τελευταίο καιρό στη σύνταξη έχουν φθάσει πλείστες όσες επιστολές με παράπονα σχετικά με τις τηλεφωνικές συνδιαλέξεις. Ίδού τι μας γράφει μια ομάδα φοιτητών της Εμπορικής Σχολής Σκόδρας.

«Από τον Νοέμβριο του περασμένου χρόνου δεν μας παρέχονται οι δυνατότητες να συνδιαλεχθούμε με τους οικείους μας στο Κούξι».

Από το Φίερι, άλλος πολίτης γράφει: «Από τριμήνου η τηλεφωνική γραμμή του αρωτικού μας συνταυρισμού Βέρες, δεν λειτουργεί».

Άλλος πολίτης από τους Αγ. Σαράντα, μας έρωτά: «Γιατί τό τηλεφωνικό κέντρο της πόλης μας δεν μας διασφαλίζει τηλεφωνικήν επικοινωνία με την Ρογκοζίνα;

Πώς θα έλθουμε εις επαφή με τους ανθρώπους μας που σκοντάει εκεί; Καταλήγει άρθρο: Τόν λόγον και απάντηση γι' αυτές τις απομακρύνσεις έχει η Γενική Δίναμις Ταχυδρομείου — Τηλεγραφείου. Έμεις δίδουμε την κλίμακα της επικοινωνίας και στάσεως, και οι αναγνώστες θγάλουν τα συμπεράσματα έαν τα προσκόμματα είναι σκάμπια ή τεχνικά».

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Στα πλαίσια της καταβαλλόμενης προσπάθειας για μια στενότερη συνεργασία στον εμπορικό και οικονομικό τομέα μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας, οι αρμόδιες αρχές υπέδειξαν την μετάβαση στην Αλβανία μιας επιμελητηριακής αποστολής, που σκοπός της θα είναι ή επί τόπου διερεύνηση ύφιστομένων δυνατοτήτων για την ευρύτερη ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των δύο χωρών.

Τό Έμπιορικό και Βιομηχανικό Έπιμελητήριο Αθηνών, θα έχη την εύθυνη δλση της οργανώσεως, καλεί τους ενδιαφερόμενους εισαγωγείς και εξαγωγείς, που συναλλάσσονται με την Αλβανία, ή έχουν θέσει να συνεργασθούν με την χώρα αυτή, να δηλώσουν άρμοδια υπηρεσία του Έπιμελητηρίου (Δ) και Έξωτορ. Εμπορίου, Ακαδημίας 7, Ας Φοφ, τηλ. 3625.670), συμμετείχε.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΣΤΟ ΜΠΑΝΓΚΟΚ Ο... ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ (ΑΠΕ).— Έκπρόσωπος της οικογενείας του «βασίλεως της Αλβανίας» Λέκα, έπιβεβαίωσε στη Μαδρίτη, όπου διαμένει μοναχικά, αυτό που παρουσιάζονταν ως βασιλεύς, υίος του άλκατε βασιλέως Ζώγου, ότι πράγματι ο Λέκα συνελήφθη και κρατείται στο Μπαυγκόκ από τις στρατιωτικές αρχές της Ταϊλάνδης, κατηγορούμενος για λαθρεμπόρια όπλων.

Ο Λέκα συνελήφθη με πολλά άλλα άτομα στο Μπαυγκόκ, επειδή στην κατοικία όπου διέμενε, βρέθηκαν μεγάλες ποσότητες όπλων, ο ίδιος άνέφερε στίς στρατιωτικές αρχές, ότι τό ταξίδι του στην Ταϊλάνδη ήταν καθαρά εμπορικό και δεν έχη την εμπορική σχέση με τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας της.

Σύμφωνα με πληροφορίες του ισπανικού πρακτορείου ΦΡΑ, ή ισπανική και ή θρεστική κυβέρνηση παρετέτα στην στρατιωτική κυβέρνηση της Ταϊλάνδης, για να έπαιχον την ταχεία άπελευθέρωσή του Λέκα.

Συ που έχεις τό θείο προνόμιο τήν ελευθερίας, μή ξεχνάς πως χιλιάδες Βορειοηπειρώται έδελφοί ζούν υπό σκληράν δουλείαν

ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ για την προστασία των φυτών μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας, επεξεργάστηκε, οριστικοποιήθηκε και υπογραφήθηκε, στο υπουργείο Γεωργίας από αντιπροσωπείες υπηκόων παραγωγών των δύο χωρών.

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ έτσι ή διευκόλυνση της ανταλλαγής γεωργικών προϊόντων και ή επίσημη οικονομική συνεργασία για την παρεμπόδιση εισαγωγής και εξαγωγής στην επικράτεια καθε μίας από τις δύο χώρες επικινδύνων εχθρών και ασθένειών των φυτών.

ΕΠΙΣΗΣ προβλέπεται με τη συμφωνία ή ανταλλαγή επίσημων γνώσεων πείρας, δημοσιευμάτων κλπ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: (Πυρσόν Βορείου Ηπείρου)

Ταχ. Θυρ. 677
ΑΘΗΝΑΣ

P. O. B. 677
ATHENS—GREECE

Πληροφορίες:

K. E. B. A.

Ίνποκράτους — Ναυαρίνου 8

Άριθ. Τηλεφ. 629-769